

PARRÒQUIA DE SANT ESTEVE DE GRANOLLERS - 30-XII-1979

NADAL i SANT ESTEVE

Amb una notable assistència de fidels hem celebrat aquestes festes. Donem-ne gràcies a Déu. Destaquem la intervenció en la Missa del gall de laics de totes les edats com a pòrtic seriós i fraternal a la celebració. Hem d'esperar que, anys a venir arribi a constituir-se algun cor de cantaires per a animar en cant comunitari. Hi ha prou persones preparades per a poder-ho fer. En llocs més petits ho han aconseguit.

La Missa de St. Esteve va ser un retrobament de la comunitat per a sentir un cop més la necessitat d'anar a l'hora i de fer-nos presents a la ciutat com el qui serveix.

FESTA DE LA SAGRADA FAMILIA

Totes les persones que acullen a casa "la capelleta" de la Sgda Família han rebut una felicitació i una invitació a unir-nos aquest diumenge per a pregar per la realitat familiar i encomenar a Déu els difunts de les nostres famílies.

Els horaris d'avui seran els normals. Però a més a les set de la tarda hi haurà Oració Vespertina. En la Missa de les vuit del vespre farem memòria de la Sra. Carolina Bonet al cel sigui, que va ser zeladora de la Sgda. Família.

CONCILI DELS JOVES

Aquests darrers dies, s'han reunit a Barcelona milers de joves cristians per a compartir la seva fe i els compromisos que cadascú duu a terme en el lloc on resideix.

A Granollers, diverses famílies, han acollit trenta-tres joves de diferents països que han conviscut tres dies entre nosaltres. Avui diumenge, participaran a la Missa d'una, amb tota la comunitat parroquial.

CAP D'ANY, FESTA DE SANTA MARIA

No hem pogut acabar de comprovar si són gaire nombrosos els grups de persones que desitgen aprofitar el fi d'any per a fer una vetlla de pregària i acabar amb la celebració eucarística a mitja nit. Per això aquest any no ho fem i seguim els horaris normals dels diumenges.

Amb tot, demanem als grups de fidels que voldrien restablir aquella trobada que ens ho facin saber de cara a l'any vinent.

OFRENES DE CERA

Des de primer d'any, les persones que tenen costum de fer llum al St. Crist o a la Mare de Déu podran fer-ho amb xinxetes ("lamparillas") de les que van revestides de plàstic. Però no admitem ciris. Des de la catedral a la major part de llocs de culte han introduït aquest canvi per estalviar fums i feina.

VANDALS i PISPES

N'hi ha. Per trist que sigui. Aquests dies s'han emportat una

caixeta, han rebotat les portes de la sala St. Esteve i hi ha qui "vetlla" els llocs poc sòlids de les ofrenes. Això ens oblige a fer algunes modificacions per consolidar el lloc de recollida de les ofrenes. De moment l'import de la revista Catalunya Cristiana dipositeu-lo si us plau a les caixetes de ferro tal com veniu fent amb el full dominical.

ELS CONFESSIONARIS DEL DARRERA

Per evitar temptacions als cleptòmans, hem eliminat racons: els confessionaris del darrera de l'església han estat canviats de lloc. L'un és a la capella del Sagrat Cor. L'altre està desat a la sagristia dels rams.

"QUEREMOS CINE"

Algun expert en manejar "sprays" -segur que no era cap nena- va escriure en vermell aquesta frase a l'antiga cartellera de la sala St. Esteve. Pel procediment emprat la frase sembla ser una reclamació. Segurament que el que la va escriure no sabia que tots nosaltres també en volem. I no solament "queremos cine" sino que la sala es pugui obrir a tota mena de trobades culturals i d'esbargiment que avui dia tenen el seu lloc propi en sales de petit format com aquesta. Volem cine i molt més.

Però per això cal que les persones interessades es donin a conèixer i vulguin saber quins problemes té plantejats aquesta sala. Des d'aquí voldríem fer memòria que una sala de pública concurrència no pot estar en servei sense un permís de la delegació d'Indústria. I que per a obtenir-lo s'han de fer les instal·lacions segons unes normes precises que avui són molt exigents. No cal dir que les instal·lacions d'aquesta sala la tenen molt mèrit perquè estan fetes amb l'esforç d'un voluntariat molt generós. Però tècnicament són inviables. No són reglamentàries.

A més per fer les entrades i també les sortides d'emergència reglamentàries, calen unes obres costosíssimes i fins i tot que l'Ajuntament doni un tractament urbanístic especial al carrer de davant de la sala.

Ultra les mesures d'ignifugació i les preses d'aigua contra incendis, caldria encara poder disposar d'una persona per gestionar l'ús de la sala. Això no pot quedar en mans del rector de torn i tampoc resulta -està més demostrat- que es posi en mans de grups de persones de bona voluntat.

Nosaltres també volem que la sala funcioni i no solament per recollir la mainada una estona cada festa. Però no "queremos cine" al preu de posar en perill la integritat de ningú. Les pintades no eliminen els perills ni resolen els problemes. Val més donar la cara i moure's per buscar solucions. Que bé n'hi deu haver!

Un exemple: els pares de l'escola estaven preocupats per falta de patis per jugar. No van pintar res. Vàrem parlar. Hem treballat junts. Hem buscat solucions. Si Déu vol en tornar de vacances els nens podran jugar al pati i no pas com abans si no molt millor.

CARTA DEL JAPÓ

Acabem de rebre una carta de la Gna. Ma. Angels des del Japó. Un bon missatge de Nadal que publicarem en proper full, si Déu vol.